"Ενα μεταπολεμικὸν ἀνησυχητικὸν φαινόμενον

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ Η ΒΑΣΙΚΩΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΕΞΑΠΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

"Αρθρον τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Ταμπακοπούλου

Ἡ ἐξάπλωσις τῶν αἱρέσεων μεταπολεμικὰ ἔχει λάβει ἀνησυχητικὲς διαστάσεις καὶ στὴ χώρα μας. Τὸ φαινόμενο ἀπὸ μιὰ κατ' ἐξοχὴν ὀρθόδοξη χώρα, σὰν τὴν δική μας, ἀξίζει νὰ προσεχθῆ. Μὲ τὴν εὐκαιρία λοιπὸν τῆς χθεσινῆς ἑορτῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ποὺ γίνεται εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατὰ τῶν αἱρέσεων ἀγώνων της, ἀς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸ γεγονὸς αὐτό.

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε ὀρθὰ καὶ γιὰ νὰ ἀνακαλύψουμε τὴν κυριώτερη αἰτία τῆς ἐξαπλώσεως τῶν αἱρέσεων, πρέπει νὰ ὑπενθυμίσουμε δύο βασικὲς ἀλήθειες: α) "Οτι τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ περιέχεται στὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης «Πλήρωμα γὰρ νόμου ἡ ἀγάπη» καὶ β) ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτή, γιὰ νὰ ἐκτελεσθῆ, ὑποβάλλει τοὺς χριστιανοὺς στὸ "ζυγὸ" τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ ὅσο καὶ ἐλαφρότερος ἀπὸ τοὺς ποικιλώνυμους ἄλλους καὶ ἂν εἶναι δὲν παύει νὰ εἶναι βέβαια "ζυγός".

Ἡ ὀρθοδοξία εἶναι τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς χριστιανωσύνης ποὺ φαίνεται ὅτι ἔχει ἀμεσώτερη ἐπαφὴ καὶ σχέση μὲ τὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου. Αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ ἀρχίζει νὰ γίνεται συνείδησις ἀκόμα καὶ στὴν ἑτερόδοξη Δύσι. Μεταξὺ ἰδίως τῶν διαμαρτυρομένων οἱ ζυμώσεις εἶναι χαρακτηριστικὲς καὶ ἡ νοσταλγία τῆς ὀρθοδοξίας κάτι ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ τὰ βιβλία καὶ τὶς μελέτες πολλῶν θεολόγων καὶ θεωρητικῶν της.

Πραγματικὰ ἡ ὀρθοδοξία 1) δὲν κοσμικοποιήθηκε ποτὲ ὅπως ὁ καθολικισμός. Τρανὴ ἀπόδειξις ἡ μὴ οὐσιαστικὴ ἀνάμιξίς της στὴν πολιτική. 2) Δὲν δέχθηκε «Κύριον» ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπως ὁ παπισμός, μένοντας πιστὴ στὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου. 3) Δὲν ἐπρόσθεσε στὴ δογματικὴ καὶ στὴν παράδοση τῆς πρώτης ἐκκλησίας τίποτε, ὅπως ἡδυτικὴ τὰ συγχωροχάρτια τὰ περὶ καθαρτηρίου τῶν ψυχῶν, κ.λ.π., οὔτε παραμέρισε ὡρισμένα ὀπὸ τοῦ Ἰδίου τοῦ Ἰησοῦ θεσπισθέντα μυστήρια, ὅπως ὁ προτεσταντισμός. Οἱ μεγάλοι θεωρητικοὶ τῆς ὅπως ὁ Βασίλειος, οἱ Γρηγόριοι, ὁ Ἀθανάσιος ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὁ Εὐσέβιος Ματθαιόπουλος καὶ ἄλλοι, ἀνέλυσαν, ἐρμήνευσαν, ἔφεραν κοντὰ στὸ λαὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀλλὰ τίποτε δὲν προσθάφαιρεσαν ἀπὸ αὐτήν.

Ἡ ὀρθοδοξία λοιπόν, συνεπὴς πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀλήθεια δὲν ἱκανοποιεῖ μόνον τὶς μεταφυσικὲς ἀνησυχίες καὶ τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ ἐξ ἀλλου τὸ καταφέρνει περίπου κάθε δόγμα καὶ κάθε θρησκεία χριστιανική ἢ μή. Ζητεῖ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ γίνη πράξις ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης. Ζητεῖ ἀγάπη πρὸς τὴ ζωὴ καὶ τὴ δημιουργία, γι' αὐτὸ ἐπιμένει, ἐπὶ παραδείγματι, στὸ θέμα τῆς τεκνογονίας. Ζητεῖ ἀγάπη πρὸς τὸ συνάνθρωπο, γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ σεβασμὸ τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ «πιστεύω» του, μὴ ἔχοντας στὸ παθητικὸ της οὔτε ἱερὲς ἐξετάσεις, οὔτε νύχτες Ἁγίου Βαρθολομαίου. Ζητεῖ ἀγάπη πρὸς τὸν ἑαυτόν μας, γι' αὐτὸ ἐπιμένει στὴ χριστιανικὴ βιοθεωρία καὶ στὸ χριστιανικὸ κανόνα ζωῆς. Ὁ «ζυγὸς» ὅμως τοῦ Ἰησοῦ γίνεται ἔτσι, χάρις στὶς ἀδυναμίες μας καὶ τὸν ἐγωϊσμό μας, ἐλαφρύς.

Ἀλλὰ ἡ ἤττα τοῦ ὑλισμοῦ στὸν τομέα τῆς φιλοσοφίας στὸν αἰῶνα μας, ἀναζωπύρωσε τὰ θρησκευτικὰ ἐνδιαφέροντα καὶ ἔκλεισε τὴ διέξοδο πρὸς τὸν ἀθεϊσμὸ σὲ πολυάριθμους συνανθρώπους μας. Στροφὴ γι' αὐτὸ ἐσημειώθηκε μεταπολεμικὰ ἰδίως καὶ σὲ παγκόσμια κλίμακα πρὸς τὸ χριστιανισμό, λόγω τῆς ἤττας αὐτῆς, ἀλλὰ ὁ ἐμπρακτος ὑλισμὸς εἶχε ἐν τῷ μεταξὺ νικήσει. Ὁ ἄνθρωπος γι' αὐτὸ στὸν αἰῶνα μας καὶ στὸ Θεὸ θέλει νὰ πιστεύη, ἀλλὰ καὶ σὲ ὑλικὲς θυσίες χάριν τῆς πίστεώς του, ἔστω καὶ ἂν πολλὲς φορὲς τὶς ἀναγνωρίζη σὰν λογικὲς καὶ ὠφέλιμες, δὲν θέλει νὰ ὑποβληθῆ. Βρῆκε λοιπὸν τὴ διέξοδο στὶς αἱρέσεις.

Οἱ αἱρέσεις ἔχουν τὸ μεγάλο πλεονέκτημα νὰ κολακεύουν διάφορες ἀδυναμίες μας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὀρθοδοξία ἐννοεῖ νὰ μᾶς βοηθήση νὰ τὶς ὑπερνικήσουμε, ἐμεῖς θεωροῦμε βολικώτερο, ὅπως καὶ εἶναι, νὰ καταφύγουμε σὲ Θεοὺς ποὺ ἢ ἀδιαφοροῦν γι' αὐτές, ἢ ἐξοικονομοῦν τὴν κατάστασι. Μιὰ ἐντελῶς παραδειγματικὴ σκιαγράφησις τῶν εὐκολιῶν ποὺ μᾶς προσφέρουν στὸν τομέα αὐτὸν οἱ αἱρέσεις θὰ μᾶς κάνει ἀρκετὰ ἀντιληπτούς.

1. Ὁ Καθολικισμός: Αὐτὸς μᾶς προσφέρει ἕνα «Κύριον» ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι προσιτὸς στὶς αἰσθήσεις μας. Ἐκδίδει ἐουλεύματα καὶ μᾶς κανονίζει τί βιβλία θὰ διαβάσουμε, τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα ποὺ θὰ βοῦμε, τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις ποὺ πρέπει νὰ ἔχουμε κλπ. Ἡ πνευματική μας ὀκνηρία, ποὺ ἀπαιτεῖ ἀπὸ μας ν' ἀφήνουμε νὰ λύνουν ἄλλοι τὰς προβλήματα τῆς καθημερινότητος γιὰ λογαριασμό μας, τὸ δέχεται αὐτὸ σὰν λύτρωση. Ἀντὶ νὰ καταβάλουμε προσπάθειες ν' ἀναπτυχθοῦμε σὲ προσωπικότητες μὲ δική μας κρίσι, γινόμαστε τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῶν ἐντολῶν τοῦ ἐπὶ γῆς «Κυρίου». Ὁ ὑπερβατικός, ὁ πνευματικὸς «Κύριος» δὲν μᾶς εἶναι προσιτὸς ὅσο μᾶς κατατρύχει πνευματικὴ ὀκνηρία, ἀδιαφορία ἢ ἀδράνεια. Θέλουμε «Κύριον ἐπὶ τῆς γῆς» καὶ ὁ Κύριος αὐτὸς ὑπάρχει, ΝΤΟΜΙΝΟΥΣ ΠΑΠΙΣΚΟΥΣ.

2. Ὁ Προτεσταντισμός: (Εὐαγγελικοί, Ἀγγλικανοί, Λουθηρανοί, Καλβινιστὲς κλπ).

Αὐτὸς μᾶς «βολεύει» σὲ πολλοὺς πρακτικοὺς τομεῖς ἀμέσου ἐνδιαφέροντος. Ἀρνεῖται πρῶτα πρῶτα ὁλόκληρη τὴν παράδοσι. Μᾶς στέλνει στὸ Εὐαγγέλιο ἀπ' εὐθείας χωρὶς «παιδαγωγοὺς εἰς Χριστὸν», ὅπως στὴν ὀρθοδοξία εἶναι οἱ πατέρες. Εἶναι τὸ ἀντίθετο τοῦ καθολικισμοῦ, ποὺ ἂν μᾶς ὁδηγεῖ σὲ ἕνα θρησκευτικὸ φασισμό, γιὰ νὰ κάνουμε χρῆσι τῶν προσιτῶν πολιτικῶν ὅρων, αὐτὸς μᾶς φέρνει στὴν πνευματικὴ ἀναρχία. Ἀποτέλεσμα κάθε σημαίνων διαμαρτυρόμενος νὰ δημιουργῆ καὶ μιὰ αἵρεσι. Πολλὲς μάλιστα ἀπὸ αὐτὲς εἶναι πλέον ὑλιστικές. Ὁ ἀριθμός τους ἔφθασε ἤδη στὶς 226 περίπου.

3. Ὁ Μασωνισμὸς ἢ Θεοσοφία: Αὐτὸς ἱκανοποιεῖ τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ τὴ διάνοια τῶν "σπουδαίων» κατὰ κόσμον ἀνθρώπων, βασιλεῖς, πολιτικοί, στρατηγοί, ἐπίσκοποι, πλουτοκράτες, ἀποτελοῦν μιὰ παγκόσμια φατρία, ποὺ δέχεται στὸν κύκλο της μόνον τοὺς "σπουδαίους» κατὰ κόσμον. Ὁ μασωνισμὸς δέχεται τὸν Θεὸν λογικὰ καὶ τὸν λατρεύει μὲ τρόπους ποὺ θυμίζουν ἐλευσίνια μυστήρια. Μερίδα του δὲν δέχεται τὴν ὕπαρξι μεταθανατίου ζωῆς. Δὲν προσφέρει συγκεκριμένη βιοθεωρία καὶ παρουσιάζεται ἀνεχόμενος τὶς ἄλλες θρησκεῖες, ποὺ κατὰ τὴν ἀντίληψίν του εἶναι γιὰ τὸν πολὺ Λαό!! Ἡ ἀγάπη περιορίζεται ἀπὸ τὰ ὑποκειμενικὰ τοῦ κάθε μασώνου κριτήρια καὶ ἐξαντλεῖται στὴ μεταξύ τους κυρίως ἀλληλεγγύη.

4' Ὁ Πνευματισμός: Δὲν εἶναι, ὅπως ὑποστηρίζει, θρησκεία καὶ δὲν προσφέρει κανόνες συμπεριφορᾶς γιὰ τὴν πρακτική, πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ μας ζωή. Εἶναι τρόπος ἐρεύνης, κατὰ ὡρισμένους ἐπιστημονικῆς, τῶν μεταφυσικῶν φαινομένων. Τὸ πῶς μερικοὶ πνευματιστὲς ὑποστηρίζουν ὅτι κηρύττει τὴν ἀγάπη ἡ ἐπιστήμη αὐτή, εἶναι περίεργο. Ὁ πνευματισμός, χωρὶς θυσίες, χωρὶς ἐλέγχους, χωρὶς νὰ δέχεται αἰωνιότητα στὰ ἀποτελέσματα τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ, παρουσιάζεται μιὰ κατ' ἐξοχὴν εὔκολη μέθοδος καθησυχάσεως τῶν μεταφυσικῶν ἀνησυχιῶν τοῦ ἀνθρώπου.

5. Ὁ Χιλιασμός: Αὐτὸς κολακεύει τὶς ὑλιστικές μας ἀδυναμίες, ὑποσχόμενος μιὰ χιλιόχρονη κοσμικὴ ἐμφάνισι τοῦ Ἰησοῦ. "Οπως ὁ Μωαμεθανισμὸς στὴν ἄλλη ζωή, ὁ χιλιασμὸς ὑπόσχεται στοὺς προσηλύτους του ἡδονιστικὲς καὶ ὑλικὲς ἀπολαύσεις στὴ γῆ αὐτή, στὴ δεύτερη τοῦ Χριστοῦ παρουσία. Διαπνέεται ἀπὸ ἕνα ἀρνητικὸ διεθνισμὸ καὶ ἀπὸ ἰδέες αὐτόχρημα ἀναρχικές, γι' αὐτὸ καὶ διώκεται ὑπὸ τῆς πολιτείας.

Μὲ τὰ λίγα λόγια αὐτὰ ποὺ ἀναφέραμε γιὰ τὶς κυριώτερες αἱρέσεις καὶ γιὰ ἄλλες παρεμφερεῖς θρησκεῖες, καταλαβαίνουμε τὸ γιατὶ μᾶς εἶναι ἐλκυστικές. Μὲ μαεστρία πραγματικὰ οἱ ἄνθρωποι κατορθώνουμε μὲ αὐτὲς νὰ βρίσκουμε τρόπους καὶ τὶς ἐπιθυμίες μας χωρὶς μέτρο νὰ εἴμαστε ἐλεύθεροι νὰ ἱκανοποιήσουμε, καὶ τὴ μεγάλη ἐντολὴ τῆς ἀγάπης «θρησκευτικώτατα» νὰ κατασταρτηγοῦμε καὶ τὸν πόθο μας γιὰ αἰώνια ζωὴ νὰ καθησυχάζουμε. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν λατρεύει, οὔτε παραβλέπει τὶς ἀδυναμίες μας ἡ ὀρθοδοξία. Ἐπειδὴ ἡ προσπάθεια νὰ τὶς ἐξουδετερώσουμε μᾶς φαίνεται δυσβάστακτος ζυγός. Ἐπειδὴ τέλος δὲν θέλουμε ἀπὸ ἐγωϊσμὸ νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ἔχουμε ἀδυναμίες, προτιμοῦμε μερικοὶ τὶς αἱρέσεις, παρὰ τὸ «γνῶθι σαυτὸν» ποὺ καλλιεργεῖ μέσα μας ἡ συνειδητὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ πνεῦμα.

Οἱ αἱρέσεις, κομμένες καὶ ραμμένες στὰ μέτρα μας ἀποτελοῦν τὴ διέξοδο γιὰ ὅσους δὲν ἀδιαφοροῦν ἢ δὲν εἶναι ἐκπεποιθήσεων ἄθεοι, στὴν ἀναστάτωσι ποὺ φέρνει μέσα τους ἡ σύγκρουσις τοῦ θεωρητικοῦ ἰδεαλισμοῦ τους καὶ τοῦ ἐμπρακτου ὑλισμοῦ τους.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γράμματα ἀπὸ τὸ Λονδῖνον

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Βρετανικὰ κεφάλαια εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἡ ἐφημερὶς «Σάντεϋ Τέλεγκραφ» ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κυβερνῶντος συντηρητικοῦ κόμματος, ἐδημοσίευσε συνέντευξιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Βρετανικὰ κεφάλαια θὰ ἦσαν εὐπρόσδεκτα εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ὁ ἀνταποκριτὴς τονίζει ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ σημεριναὶ σχέσεις μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον πρὸς ὄφελος ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν.

«Τὸ πενταετὲς μας πρόγραμμα ἀναπτύξεως— ὑπεγράμμισε ὁ κ. Καραμανλῆς, προσφέρει σημαντικὰς δυνατότητας εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Φὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ ἰδωμεν τὸ βρετανικὸν κεφάλαιον συμβάλλον εἰς τὴν ἐφαρμογήν του. Αἱ συνθῆκαι πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς σταθερότητος, αἱ ἐπικρατοῦσαι εἰς τὴν χώραν μας, ἐγγυῶνται λίαν ἐπωφελεῖς ὅρους διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως».

Εἰς παρατήρησιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἄρνησις ἐκ μέρους διεθνῶν δημοσιονομικῶν πηγῶν, νὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς τὴν Ἑλλάδα ὠφείλετο εἰς τὴν μὴ ἐξυπηρέτησιν τοῦ προπολεμικοῦ χρέους της, ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπήντησεν:

«Ἓν πρᾶγμα ποὺ δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ εἶναι ἡ καλὴ πίστις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ εἰλικρινὴς αὐτῆς ἐπιθυμία δι' ἕνα λογικόν, διακανονισμόν. Ὑποστηρίζομεν, ἐν τούτοις, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν ἑνὸς τοιούτου διακανονισμοῦ δὲν δύναται νὰ παροραθῇ ἡ ἀνάγκη προσπίσεως τῆς κοινῆς μας κληρονομίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε δὲν ἐπεδείχθη ἡ δέουσα κατανόησις».

Ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἐὰν ἐπιδειχθῇ καλὴ θέλησις, ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ καλὰ ἀποτελέσματα.

«Ἡ Ἑλλὰς—ἐτόνισεν— ἐξῆρε πάντοτε τὴν ἀνάγκην τῆς στενῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἓξ καὶ τῶν ἑπτά. Ἡ διαίρεσις τῆς Εὐρώπης εἰς δύο ἀντιπάλους ὁμάδας θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος ὄχι μόνον ἀπὸ οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως.

Εἰς ἐρώτησιν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἔχουν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις καὶ τὰ πλουσιώτερα ἐκ τῶν κρατῶν ἔναντι τῶν μικρῶν χωρῶν, ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπεν:

τ'Ἡ παροχὴ βοηθείας πρὸς τὰς ὀλιγώτερον εὐνοηθείσας ὑπὸ τῆς φύσεως χώρας, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς των οἰκονομίας εἶναι ἐπιταγὴ καὶ ἀνάγκη τοῦ καιροῦ μας. Ἐνώπιόν μας προβάλλει ὁ παράγων τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης καὶ πέραν αὐτοῦ ἡ ὑψίστη ἀνάγκη πολιτικῆς σκοπιμότητος ἡ ὁποία συνδέεται στενῶς μὲ τὴν διατήρησιν τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας. Τοῦτο ἀκριβῶς δημιουργεῖ ηὐξημένας εὐθύνας εἰς τὰ πλούσια καὶ ἰσχυρὰ κράτη. Ἤδη, κατέληξεν ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς, ἐπέστη ὁ καιρὸς διὰ μίαν εὐρυτέραν ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ των ἀλληλεγγύη ἀποτελεῖ ἱστορικὴν ἀνάγκην. Διὰ νὰ ἀποδώση ὅμως πρακτικὰ ἀποτελέσματα, ἡ πολιτικὴ αὕτη πρέπει νὰ εἶναι συλλογική. Δέον νὰ καταστρωθῇ μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ νὰ μὴ διαπνέεται ἀπὸ ἀβεβαιότητας.

ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΗΔΗ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διευκόλυνσις τῶν φοιτητῶν

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὀπ.). Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦντος κλειστοῦ κυκλώματος τηλεοράσεως, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πρότυπον Μαιευτήριον «Ἡ Ἀλεξάνδρα».

Συγκεκριμένως ἐτοποθετήθησαν δύο μηχαναὶ λήψεως εἰς τὸν χῶρον τοῦ χειρουργείου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐξ αὐτῶν εὑρίσκεται εἰς τὸν ἄνωθεν τῆς χειρουργικῆς τραπέζης προβολέα (λιχνία) καὶ χρησιμεύει διὰ τὴν ἀναμετάδοσιν τῆς ἑκάστοτε ἐγχειρήσεως, ἡ δὲ ἄλλη (μηχανὴ) εἰς ἕτερον χῶρον καὶ χρησιμεύει διὰ τὴν ἀναμετάδοσιν τῆς προετοιμασίας τῆς ἐγχειρίσεως.

Τὸ ἰδιότυπον τῆς ὅλης ἐγκαταστάσεως ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀναπαραγωγὴ τῆς εἰκόνος γίνεται ἐπὶ ὀθόνης διαστάσεων 1,20+1,60, εὑρισκομένης εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Νοσοκομείου καὶ οὐχὶ εἰς συνήθη δέκτην ὡς παλαιότερον.

Τοιουτοτρόπως οἱ ἐξασκούμενοι ἰατροὶ καὶ φοιτηταὶ ἠμποροῦν τώρα πλέον, καθήμενοι εἰς τὰ θεωρεῖα τοῦ ἀμφιθεάτρου τοῦ νοσοκομείου, νὰ παρακολουθοῦν τὰς τελευταίας λεπτομερείας τῆς ἑκάστοτε γενομένης ἐγειρήσεως.

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΤΟΥ ΕΓΝΑΤΙΑ ΘΑ ΚΑΤΑΛΗΞΗ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων ὀργανοῦται, ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ 11ης μέχρι 13ης Μαρτίου κρουαζιέρα τοῦ γύρου τῆς Πελοποννήσου διὰ τοῦ φέρρου-μπὼτ «Ἐγνατία» μὲ ἀπόπλουν ἐκ Πειραιῶς, καὶ προσέγγισιν εἰς Καλαμάταν, Πύλον καὶ Ζάκυνθον. Τὸ «Ἐγνατία» τὴν 13ην Μαρτίου θὰ καταπλεύσῃ εἰς Πάτρας, ὁπόθεν οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἀθήνας δι' αὐτοκινήτων.

Μετὰ διήμερον, ἤτοι τὴν 15ην Μαρτίου τὸ φέρρο—μπὼτ θὰ ἀρχίσῃ τὰ τακτικά του δρομολόγια πρὸς Ἰταλίαν.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Καὶ γενικῶς ὅλα τὰ ἐνδύματα γίνονται ὁλοκάθαρα στὸ Καθαριστήριον ΘΕΟΧΑΡΗ ποὺ διαθέτει ὅλα τὰ νεώτερα μηχανικὰ μέσα.
Καθαριστήριον
ΘΕΟΧΑΡΗ
Κορίνθου 315—ΠΑΤΡΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας.

ΑΤΕΛΙΕ
Νυμφικῶν φορεμάτων
ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΔΑ
Καραϊσκάκη 221 καὶ Τσαμαδοῦ
ΤΗΛ. 23—97—ΠΑΤΡΑΙ
Ἐπισκεφθῆτε μας ἐγκαίρως

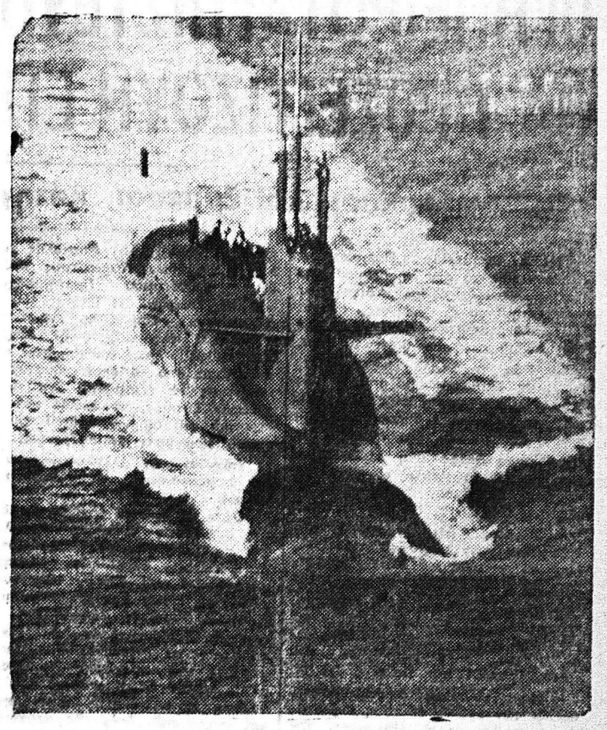

Τὸ ἀτομοκινούμενον ὑποβρύχιον «Γεώργιος Οὐάσιγκτων» μὲ 16 βλήματα ΠΟΛΑΡΙΣ μὲ Ἀτομικὴν γόμωσιν διαπλέει τὸν Ἀτλαντικὸν διὰ νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν στόλον. Εἶναι μήκους 116 μέτρων καὶ ἡ δύναμις πυρός του εἶναι ἴση πρὸς τὴν ὅλην δύναμιν ὅλων τῶν βομβῶν ποὺ ἐρρίφθησαν κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον. Ὑπολογίζεται ὅτι ἕως τὸ 1965 ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἔχῃ 45 παρόμοια ὑποβρύχια ἐκτοξεύσεως βλημάτων ἐνδιαμέσου βεληνεκοῦς, ὑπὸ τὴν θάλασσαν.

Εἰδήσεις, πληροφορίαι, Σχόλια

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τί γράφουν οἱ ξένοι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Μέγας τραπεζιτικὸς ὀργανισμός, ἡ «Νάσιοναλ Σίτυ Μπάνκ», ἐδρεύουσα εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, εἰς ἔκθεσίν της διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ διαπιστώνει ὅτι «τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον ἀνέρχεται καὶ ὁ μέσος Ἕλλην διάγει καλλίτερον παρὰ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε κατὰ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν τοῦ τόπου», προβαίνει εἰς μίαν κατηγορηματικὴν ἀναγνώρισιν, "Οτι ἡ παρατηρηθεῖσα βελτίωσις ὀφείλεται εἰς τὰ νομισματικὰ καὶ τὰ δημοσιονομικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ, διὰ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ ἀναχαίτισις τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ ἡ διατήρησις τῆς δραχμῆς σταθερῶς. «Τὰ μέτρα αὐτά, τονίζει, ἐνέπνευσαν μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσο καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἔκθεσις δὲν παραλείπει νὰ διατυπώσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἀσφαλοῦς καὶ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς χώρας τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐνθαρρυντικὴ κατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ τῆς πίστεως ὡς καὶ ἡ σημαντικὴ αὔξησις τῶν καταθέσεων, ἔχουν δημιουργήσει συνθήκας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος τῆς χώρας.

Δὲν σταματᾶ δὲ εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης αὐτῆς. Προχωρεῖ εἰς μίαν πρόβλεψιν: «Μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν καλλιτέρας ἰσορροπίας— γράφει ἡ ἔκθεσις— μεταξὺ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας ἐφίσταται πιθανότης ὅτι μέχρι τοῦ 1964 ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία δυνατὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον ἀναπτύξεως, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἡ Ἰταλία πρὸ μιᾶς δεκαετίας». Ἦτο δὲ ἱκανοποιητικώτατον τὸ ἐπίπεδον ἐκεῖνο.

ΔΙΑ ΤΗΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ἡ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Ἐξπρὲς τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσε εἰς τὴν κορυφὴν τῆς τρίτης σελίδος φωτογραφίαν τῆς συζύγου τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀμαλίας Καραμανλῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ὡραιοτέρα ἐξ ὅλων τῶν συζύγων πρωθυπουργῶν» καθὼς καὶ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον:

«Μία ἐκ τῶν πλέον διακοσμητικῶν ἀπόψεων, τῆς εἰς Βρετανίαν ἐπισκέψεως τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ εἶναι ἡ παρουσία τῆς συζύγου του Ἀμαλίας, ἥτις εἰκονίζεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν της.

"Πιθανῶς, εἶναι ἡ ὡραιοτέρα σύζυγος Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸν κόσμον καὶ τόσον συνεσταλμένη, γοητευτικὴ καὶ φιλήσυχος ὅσον ἦτο κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της μετὰ τοῦ κ. Καραμανλῆ, πρὸ ἐννέα ἐτῶν. Ἐκείνη προέρχεται ἀπὸ ἰσχυρὰν καὶ πλουσίαν οἰκογένειαν Ἑλλήνων πολιτικῶν, ἐκεῖνος εἶναι ὁ πρωτότοκος υἱὸς ἑνὸς πτωχοῦ διδασκάλου ἀπομεμακρυσμένης ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας.

«Τὸ παρελθὸν ἐκείνου ἦτο σκληρὰ ἐργασία καὶ σπαρτιατικὴ ζωή, ἐκείνης οἰκονομικὴ εὐχέρεια.

Ὁ γάμος των θεωρεῖται εὐτυχὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

«Παρατηρεῖται ὅτι ἡ κυ